

РЕШЕНИЕ

№ 12162

гр. София, 27.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в
публично заседание на 19.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **1847** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Л. Б. С., гражданин на Демократична Република К., родена на 28. 08. 1998 г., със съдебен адрес – С., [улица], ет. 1, офис 1, чрез адв. Б., срещу отказ за издаване на виза вид „Д“ за Република Б. на консул, завеждащ консулска служба в посолството на Република Б. в К. – Е., по заявление № 25002137 от 03. 11. 2025 г.

В жалбата се излагат съображения, за нарушение на материалния закон и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Сочи, че оспорения отказ е немотивиран, като не са ясни причините, поради които е отказано издаването на виза. Не са спазени изискванията за форма на акта, както и че същият не е съобразен с представените доказателства. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалвания отказ. Претендира разноските по делото.

Ответникът - консул, завеждащ консулска служба в посолството на Република Б. в К. – Е., чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Л. Б. С., гражданин на Демократична Република К., родена на 28. 08. 1998 г., е подала на 03. 11. 2025 г. искане в посолството на Република Б. в К. – Е., за получаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република Б.. Като цел на пътуването е посочено – образование.

На 29. 12. 2025 г. С. получила отказ за издаване на виза по образец, като в основанието за отказа е посочено – чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 24 от ЗЧРБ, като са посочени и допълнителни забележки: – Не доказва достоверно целта и условията на заявеното пребиваване. Има основателни причини да се

подозира, че лицето не възнамерява да пребивава в Б. дългосрочно или постоянно, а по-скоро се стреми да получи статут на пребиваване в Б. и Европейския съюз. Не представя надеждни доказателства за редовни, стабилни и предвидими средства за издръжка, без да прибегва до системата за социално подпомагане в размер не по-малък от минималната месечна работодателска заплата.

С жалба изпратена по електронна поща на 11. 01. 2026 г. и заведена под № КОВ-31-00-2 / 12. 01. 2026 г., жалбоподателката е оспорила отказа по административен ред.

С писмо № КОВ-31-00-2 / 20. 01. 2026 г. е уведомена жалбоподателката, че няма основание за преразглеждане на отказа.

С жалба от 02. 02. 2026 г. по описа на АССГ, жалбоподателката е оспорила отказа за издаване на виза пред съда.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от оспорването, като в жалбата са изложени твърдения за нарушено право на личен и социален емеен живот, съобразно чл. 10а, ал. 4 от ЗЧРБ, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Жалбоподателят Л. Б. С., гражданин на Демократична Република К., е кандидатствала за издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република Б..

Съгласно чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ, оправомощените от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в Министерството на външните работи, в дипломатическите и консулските представителства на Република Б. в чужбина и в органите за граничен контрол могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците – за анулиране и отмяна на визи, при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 9е, ал. 1.

Видно е, че отказа за издаване на виза е издаден от ЗКС К. Я., определен за консулско длъжностно лице, на основание Заповед № 22 / 29. 06. 2025 г. /стр. 27/ на посланика на Република Б. в Е., поради което съдът намира, че отказа е издаден от компетентен орган.

Основанията за отказ за издаването на виза, са регламентирани в чл. 10 от ЗЧРБ и чл. 34, ал. 3 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, като съгласно последната норма, не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република Б..

Жалбоподателката е поискала издаване на виза за дългосрочно пребиваване в РБ, вид „D”, тъй като е приета за редовна форма на обучение във висше училище в Република Б..

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ, отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит. На основание чл. 10, ал. 1, т. 24 от ЗЧРБ, отказът е обусловен, когато са налице основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените от чужденеца изявления или намерението му да напусне страната в рамките на разрешените срок за пребиваване.

В конкретен случай, е постановен отказ по искането за издаване на виза на чужденеца, но без яснота, какво е прието от административния орган и коя точно от двете хипотези е налице. В случая не става ясно какви съмнения има относно целта на чужденеца, доколкото същата е ясно посочена – за обучение, като няма никакви изложени мотиви относно истинността на изложените

от чужденеца изявления.

Направените допълнителни забележки, също не може да се приеме за посочване на никакви мотиви, тъй като същите преповтарят законовите разпоредби.

Съдът намира, тези изводи на административния орган за неправилни и незаконосъобразни.

Съгласно чл.30, ал.3 от НУРИВОВР, консулските длъжностни лица издават или отказват издаването на виза за дългосрочно пребиваване след разрешение от дирекция "К. отношения" въз основа на мотивирано становище на службите за административен контрол на чужденците в Република Б. и Държавна агенция "Национална сигурност" освен в случаите по чл. 35, ал. 2. Съгласуването се извършва по ред и в срокове, определени в инструкцията на министъра на външните работи, министъра на вътрешните работи и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност".

Видно от писмо рег. № М-1930 / 25. 02. 2026 г. (стр. 47) ДАНС е изразила положително становище по заявлението за издаване на виза на С. и няма изготвени документи.

Във връзка с извършената съгласувателна процедура, по делото е представено (стр. 54) писмо рег. № УРИ 365р-68349 / 04. 12. 2025 г. на началник сектор „Миграция“ при ОД на МВР В., с което е изразено отрицателно становище. Посочено е, че има отказана виза, поискана е допълнителна информация, като в отговора не е посочен надежден източник на доходи, по време на обучението. Семейна е с три деца, от което следва, че е необходима много повече на семейството си в К.. Не е оправдано присъствието ѝ в страната. А. владеел само френски, като не е известно как ще се обучи първо на английски език, а след това обучението ѝ ще се проведе само на английски. Не е посочена правдоподобна мотивация защо предпочита обучение в Б. вместо в К., където имало 36 държавни университета.

Съдът намира така изложените доводи от Дирекция „Миграция“ и на които се е позовал административния орган, за напълно погрешни и същите не намират опора в закона.

В закона няма предвидено, че ако ти е отказана виза, впоследствие не можеш да кандидатстваш отново, като тази възможност дори е посочена в отговора на жалбата по административен ред.

В същото време, целта за пребиваване е ясно изразена и това е обучение в българско висше учебно заведение, като от страна на жалбоподателката са представени доказателства, че същата е приета в редовна форма на обучение, видно от приложеното уверение.

От посоченото следва, че представените доказателства от страна на жалбоподателката не поставят неясноти относно условията за престоя ѝ в страната, точно напротив – ясно е заявена целта, като тези доказателства въобще не са обсъдени от административния орган.

Изложените мотиви, че същата е семейна и има деца, не са основание за отказ за виза за обучение в страната и не било оправдано присъствието ѝ в страната.

В същото време, доводите че няма посочен надежден изход на доход се опровергава от доказателствата по делото.

Видно е, че още с подаването на заявлението е представено извлечение от сметката на жалбоподателката, същата има налични 7550 щатски долара, което означава, че би могла да поеме текущите си разходи.

По делото е разпитана А. Б. – свекърва на жалбоподателката, видно от представеното в превод (стр. 93) удостоверение за граждански брак между Л. С. и Р. М., в което са вписани имената на родителите им.

Видно от показанията на свидетелката, същата е готова да подпомага финансово своята снаха, като именно тя е препоръчала Б. като място за обучение. В същото време, свидетелката Б. е гражданин на Б., който има предоставено право на пребиваване в Б. и има регистрирано търговско дружество – „Голпа“ ЕООД, на което е едноличен собственик и управител. Съобразно

представеното (стр. 92) удостоверение, търговското дружество има открита сметка в банка с наличност от 10086 евро.

Съгласно чл. 21, т. 7 от Регламент (ЕО) №810/2009г. на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009г. за създаване на Визов кодекс на Общността разглеждането на заявлението се основава главно на автентичността и надеждността на представените документи, както и на истинността и надеждността на направените от кандидата декларации, като съгласно чл. 21, т. 8 при разглеждането на дадено заявление консулствата могат в надлежно обосновани случаи да поканят кандидата на интервю и да поискат допълнителни документи.

В конкретния случай, въпреки че от жалбоподателката са представени всички изискуеми документи и същите не са обсъдени по същество, а са изведени необосновани изводи без такава допълнителна проверка да е извършена, в случай, че е имало съмнение относно заявената цел.

Видно и от събраните в хода на съдебното производство доказателства, жалбоподателката има намерение да се обучава в Б., като разполага с необходимите средства за издръжка.

По горните съображения обжалвания отказ е незаконосъобразен и следва да се отмени. Предвид обстоятелството, че естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, на основание чл.173, ал.2 от АПК преписката следва да се изпрати на компетентния административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. При новото разглеждане на заявлението на жалбоподателя административният орган следва да извърши преценка на относимите факти и обстоятелства в контекста на приложението на ЗЧРБ и разпоредбите му, съответстващи на посоченото от заявителя основание за издаване на виза и съобразно мотивите на настоящото решение, като производството пред органа продължи по вече подаденото заявление.

При този изход на спора, ответника дължи на жалбоподателя, направените по делото разноски, като се претендират разноските в размер на 5,11 евро държавна такса, 50 евро депозит за преводач и 650 евро адвокатско възнаграждение. От страна на ответника се прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което съдът намира за основателно, доколкото делото не се отличава с някаква правна или фактическа сложност и следва да се определи такова в размер на 500 евро. Разноските за преводач и държавна такса следва да се възложат на ответника изцяло, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на Л. Б. С., гражданин на Демократична Република К., родена на 28. 08. 1998 г. отказ за издаване на виза вид „Д“ за Република Б. на консул, завеждащ консулска служба в посолството на Република Б. в К. – Е..

ОСЪЖДА Министерството на външните работи на Република Б. да заплати на Л. Б. С., гражданин на Демократична Република К., родена на 28. 08. 1998 г. направените по делото разноски в размер на 555,11 евро (петстотин петдесет и пет евро и единадесет евроцента).

ИЗПРАЩА преписката на консулското длъжностно лице - консул, завеждащ консулска служба в посолството на Република Б. в К. – Е., за ново произнасяне по заявление № 25002137 от 03. 11. 2025 г. за издаване на виза, съобразно мотивите на настоящото решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б., в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ:

